

Az ausztrál digitális gyűjtőköri irányelvek összefoglalása

Az Ausztrál Nemzeti Könyvtár 1996-tól végez webarchiválási tevékenységet a PANDORA: Ausztrál Webarchívum kereti között (részletes összefoglaló a gyűjtőköri alapelvekről: <http://pandora.nla.gov.au/selectionguidelines.html>)

A webarchiválás némiképp a brit példához hasonlóan nem egy szervezet, hanem egy intézményi konzorcium kereti között zajlik, melynek tagjai az egyes tagállamok állami könyvtárai illetve számos tudományos könyvtár illetve archívum (ideértve az Ausztrál Háború Archívumot, illetve a filmarchívumot is). Egy nemzeti elosztott rendszerbe tölti be mindegyik intézmény a saját maga szelektív módon learatott tartalmait. Az aratások gyűjtőköre a helyi igények szerint intézményi szinten kerül szabályozásra. Az egységes webarchiválási szabványkörnyezet kialakítása, a rendszer infrastruktúrájának működtetése, az együttműködési keretek kialakítása nemzeti könyvtári hatáskör. A szelektív archiválási tevékenységek mellett 2005-től kezdve a teljes ausztrál domain learatására is sor kerül. Ezt a tevékenységet az Ausztrál Nemzeti Könyvtár megbízásából az Internet Archive végzi el. A konzorcium a szelektív mentésekre összpontosít. Ennek keretei között inkább a tartalom begyűjtés minőségére, a megfelelő tartalmi mélységű aratás biztosítására fókuszálnak a mennyiségi paraméterek helyett. A hivatalos kormányzati dokumentumok tagállamonként kerülnek learatásra, illetve beszolgáltatásra. Ezt az anyagot egészíti ki az ausztrál élet teljességéről számot adó szelektív aratások köre (konferenciák, oktatási anyagok, zenei élet webhelyei, vallási oldalak, a napilapok webhelyeinek egyedi webes tartalmai stb.) A kiadókkal történő egyeztetés során törekedni kell arra, hogy a már kereskedelmileg nem értékes szolgáltatásokhoz kapcsolódó weboldalak teljes köre szabadon elérhető legyen a nagyközönség számára. Ugyancsak egyeztetések szükségesek a keresőmotorokkal nem learatható tartalmak begyűjtéséhez is. Az egyes webhelyeket leíró adatokat igyekeznek feldolgozni s beilleszteni az Ausztrál Nemzeti Bibliográfiába.

Összefoglalásként elmondható, hogy a konzorciumi szervezeti forma, bár némiképp a britre emlékeztet, mégis egyedi jelenség. A British Library jóval erősebb koordináló szakmai szerepet tölt be mint az Ausztrál Nemzeti Könyvtár, illetve a konkrét webaratási tevékenységekből is jobban kiveszi a részét, különösen, hogy a teljes domain aratást az Internet Archive látja el az ausztrálok részére. A gyűjtőköri alapelvek világosan lehatároltak, egységes eszként kezelik a teljes gyűjtőköri tevékenységet, melynek szerves részeként jelenik meg a webarchiválás.